

DELAVSKA POLITIKA

IZHAJA TRIKRAT TEDENSKO: OB TORKIH, ČETRTHIH IN SOBOTAH

Naročnina v Jugoslaviji znaša mesečno Din 10.—, v inozemstvu mesečno Din 15.—, — Uredništvo in uprava Maribor, Ruška cesta 5, poštni predaj 22, telefon 2326. Čekovni račun št. 14335. — Podružnice: Ljubljana, Delavska zbornica — Cella, Delavska zbornica — Trbovlje, Delavski dom — Jesenice, Delavski dom. — Rokopis se ne vračajo. — Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. — Mail oglasi trgov. značajo vsaka beseda Din 1.—, mail oglasi, ki služijo v socialne namene delavstvu in nameščencem, vsaka beseda Din 0.30

Štev. 12 • Maribor, sobota, dne 28. januarja 1939 • Leto XIV

Čudna zaslepljenost

Eden najglobljih krščanskih filozofov, Nikola Berdjajev, pravi o totalitarnem nacionalizmu:

»To, da se ljudje obračajo k nacionalizmu, pomeni razkristjanjenje družbe, ki se je že davno začelo in ki v naših dnevih s posebno močjo prihaja do izraza. To pomeni, da se krščanski narodi vračajo v poganstvo in v poganško malikovanje, ki ga je krščanstvo nekoč že premagalo.

Že svetovna vojna je bila boj med različnimi »bogovi« — med nemškim in francoskim, med ruskim in angleškim »bogom«: to je bil trijumf poganškega mnogoboštva. Pokristjanjenje in počlovečenje človeške družbe nikakor ni bilo tako globoko, kakor se je mislilo; da, v marsičem je samo potisnilo nizkotne nagone v kolektivno nezavednost. Nacionalizem — ki ga moramo ostro ločiti od priznavanja in potrjenja pozitivnih vrednot narodnosti in narodnega čustvovanja — je reakcija in upor živalske narave proti duhu.

Tudi katoliška cerkev kot taka spoznava to resnico. Ko sta se nedavno angleška državnik pri svojem rimskem obisku oglasila tudi v Vatikanu, ju je papež prosil, naj storita vse za rešitev in poživljenje demokracije. Vatikan ve, da se lanskega mednarodnega evharističnega kongresa niso mogli udeležiti katoličani ravno iz predelov, kjer je zavladal totalitarni nacionalizem, ki ne priznava drugega kakor samega sebe in svojega malika; papež je dal že večkrat moliti za nemške katoličane; papež ve, da uživa katoliška cerkev vso svobodo samo v demokratičnih državah, dočim prejema vsak dan tožbe katoličanov iz totalitarnih dežel. Vatikan je spet poslal svojega legata v republikansko Španijo, dočim za katoliškega politika Gila Roblesa ni strehe v Francovi Španiji. Zato papež in kardinal Verdier blagoslavljata svobodoljubno Francijo in zato papež priporoča angleškemu državniku, naj branijo demokracijo.

Katolicizem se v demokraciji sicer ne počuti povsem zadovoljnega, ker demokracija dovoljuje plemenito idejno dejansko tekmovanje med različnimi nazori, toda pod totalitarnim nacionalizmom pa sploh ne uživa ne priznanja, ne pravice, ker vse mora moliti in slaviti pozemskega nacionalističnega »boga«.

Ne moremo si misliti, da se vsaj nekateri uredniki »Slovenca« ne bi zavedelali teh dejstev, ne moremo si misliti, da ni saj nekaterih med njimi, ki niso pozabili na usodo katoliškega centra v Nemčiji, ne moremo si misliti, da ne bi bilo nikogar med njimi, ki ne bi spoznal, v čem je bila usodna zmeta avstrijskega političnega katolicizma. Moramo se skoro nadejati, da nekdo med njimi vendar-le razume nedaven lep primer v Belgiji, kjer so pnovno sestavili pod vodstvom demokratičnega socialista Spaaka socialistično-liberalno-katoliško vladno koalicio, ki vodi Belgijo v mirnih vodah medsebojne strpnosti in splošne delavnosti proti prenapetemu nacionalizmu, ki ga v Belgiji vodi Degrelle.

Toda 18. štev. »Slovenca« odgovarja vse drugače na naš uvodnik »Oče in sin ali dva brata«. Slepo brani še naprej nacionalistično reakcijo, češ, mi se bomo že kako rešili vsaj kot cerkvena organizacija, toda glavno je, da bo pokopano svobodnjaštvo in socializem. Nič zato, če smo katoličani potisnjeni v stran, če se bomo morali iti pogane, samo da se naprednjaštvo in socializmu

Napake, ki bodo usodne za Evropo

Zunanja politika v francoski zbornici. Splošno priznavanje napak v mednarodni politiki

V Londonu in Parizu uvidevajo, da so bile s te strani napravljene napake, ki so otežkočile splošni položaj v Evropi. V francoskem parlamentu te dni razpravljajo o tem položaju in vsa javnost pričakuje nestrpno, kako se bo razprava končala.

V dosedanji debati se je pokazalo, da niti en govornik ni zadovoljen z razvojem, niti ne predsednik vlade Daladier in ne zunanji minister Bonnet. Vsi čutijo, da Francija zaradi zadnje politike izgublja na mednarodni avtoriteti in da položaj postaja bolj in bolj zapleten.

Ni sicer dvoma, da bi vlada v zbornici ne dobila zaupnico. Toda važno je, v kakšnem duhu naj predloži zaupniško resolucijo, ki ji bo jamčila čimvečjo večino. Bazo tej resoluciji bi tvorila energična izjava Daladiera v Tunisu, ki pravi, da Francija ne odstopi niti pedu zemlje niti se ne umakne kakršne-mukoli pritisku.

V Parizu sumijo tudi v mirno rešitev španskega vprašanja. Če zmagá Franco, tako pravijo, bosta Italija in Nemčija povzročili politično krizo. Italijanske obljube, da bo zahtevala samo go-

spodarske koncesije v Španiji, zbujaajo v Franciji sum iz dveh razlogov. Prvič, ker vodijo v zadnjem času v Italiji veliko protifrancosko kampanjo in drugič, ker utrjuje Nemčija južna španska obrežja. Nedvomno tudi ostaneta v tej ofenzivi Rim in Berlin solidarna. Tudi potovanja nemških in italijanskih državnikov so s tem v zvezi, ker si z njimi hočejo zasigurati zaledja.

Da se taka politična kriza pripravlja, so dokaz energične besede Mussolinija, ki je rekel na agrarnem kongresu, da se ne boji nobenih težkoč od one strani. Te besede plašijo zlasti Anglijo.

V Franciji in Angliji se odraža vtis kratkovidne politike velikih diploma-

tov zahodnih velesil. Francoska reakcionarna zbornica podpre sicer veliko gesto svojega predsednika vlade, ker se hoče izogniti vodstvu državne politike socialistov. Vendar pa ta ovinek ne more zadoščati, da bi dvignil ugled Francije. V Franciji kakor v Angliji je potrebna nova, realna politika, ki bo tudi veljala, če je sad mednarodnih dogovorov.

Te politike doslej ni bilo. Delale so se kupčije brez garantov in garancije, kar v bodoče ne sme več biti, če hočemo doseči tisto blaženo svetovno pomirjenje, ki ga nam obetajo, delajo pa zanj le — platonično in površno.

Francoski zunanji minister odgovarja

Po dolgi debati v francoskem parlamentu se je dne 26. t. m. javil k besedi zunanji minister Bonnet, ki je v svojem govoru izjavil:

»Pred vsem se ne sme nikdo v nobenem primeru dotakniti španske neodvisnosti, kajti ako brani Francija špansko neodotakljivost, brani tudi svojo. — Chamberlain in Halifax sta dobila od

Mussolinija izjavo, da bo Italija spoštovala neodvisnost Španije. V Ženevi pa je angleški zunanji minister Halifax zagotovil Bonnetu, da tudi angleška vlada ne bi mogla dopustiti, da bi se kdo dotaknil nedotakljivosti španskega ozemlja.

Zbornica je te izjave sprejela hladno.

Mobilizacija v Nemčiji in Italiji?

V Berlinu in Rimu zanikajo.

V Londonu so se razširile vesti o mobilizaciji v Nemčiji in Italiji. Vladi obeh držav zanikata te vesti. V Parizu in Londonu jih vzdržujejo in pravijo, da sta imenovani državi lansko leto pred pričetkom spora s Češkoslovaško tudi zanikali, da sta odredili mobilizacijo. — Nazadnje pa se je izkazalo, da so bile vesti vendarle točne. Trdi se, da so vojaški ukrepi obeh držav naperjeni proti Franciji, s katero je Italija pričela spor radi Tunisa, Korzike in Džibutija.

Vojaški posvet v Parizu

Te dni je sklicala francoska vlada vrhovni vojaški svet, na katerem so pretresali položaj in razmotrivali o pripravljenosti Francije za vsak slučaj. — Francoska vlada izjavlja, da je urdno odločena, braniti vsako ped francoske posesti.

Zanimivo je, da francosko časopisje baš te dni ponovno prinaša cele serije

slik o Maginotovi liniji, ki predstavlja, kakor znano, obrambni pas proti Nemčiji. Te slike je seveda mogoče objaviti le s privoljenjem francoskega vojnega ministrstva in izgleda, da so tudi iz tega ministrstva našle pot v javnost in v časopisje.

V Španiji gre za Francijo

V Parizu se zavedajo, da se v Španiji deloma odloča tudi usoda Francije. — Francoska vlada je izjavila, da se ne namerava vmešati v Španijo. Pričakuje pa, da bo Mussolini držal besedo in odpoklical svoje čete, čim bo državljanske vojne konec. Ako pa se to ne bi zgodilo, potem računajo informirani krogi s tem, da bi utegnila Francija kot protitež in da zavaruje svoje zaledje, zasesti nekatere dele španskega Maroka in pa španski otok Menorca v skupini Balearov v Sredozemskem morju, ki leži jugovzhodno od Barcelone.

Pred konferenco štirih velesil

Inicijativa v rokah osi Rim-Berlin.

Padeč Barcelone smatrajo v Rimu za ugoden trenutek za sklicanje konference štirih velesil, ki naj končno odloči o podelitvi vpliva v Sredozemskem morju in v Španiji. Konferenca naj bi se vršila v Turinu ali Milanu.

S tem bi bila stvorjena nova velika politična kriza, v kateri bi Italija in Nemčija energično ponovili svoje nadaljnje zahteve, ki smo jih že omenjali.

Bojimo se, da bo ta velika politična kriza najbolj kritična od vseh dosedanjih kriz. Zanj se pa imamo zahvaliti zavije vrat. ... Kdor pa zataji samega sebe in prižiga kadilo krivim bogovom, se je sodil sam. Zato bo ideja svobode in bratstva vstala — očiščena, povelšana in pomlajena.

predvsem dosedanjemu mednarodno-političnemu kolebanju, ki ni vpošteval realnih življenjskih potreb držav in narodov.

Pred razdelitvijo Palestine v dva dela?

Angleži so hoteli razdeliti Palestino zaradi nemirov in preprirov na tri dele. Na londonski konferenci, ki se bo te dni vršila, pa bodo Palestino razdelili v dva dela: v židovski in arabski, vsakega s svojo vlado. Pripravljajo pa nekako zvezo palestinskih držav, za katere mejo bi jamčili Anglija in Francija.

Balkanska zveza bo imela dne 9. februarja redni sestanek v Bukarešti.

Koliko smo pridelali žita?

2.565.898 centov.

Ministrstvo za kmetijstvo objavlja podatke o lanskoletni žetvi.

Pridelali smo 738.040 centov pšenice, 210.636 centov ječmena, 356.696 centov rži, 234.506 centov ovsa, 643.429 centov koruze, 246.932 centov ajde, 86.324 centov prosa in 47.485 centov soržice.

S pšenico je bilo posejanih 63.2 tisoč hektarjev zemlje, z ječmenom 186.6 tisoč hektarjev, z ržjo 33.9 tisoč hektarjev, z ajdo 31.3 tisoč hektarjev, s prosom 9.8 tisoč hektarjev, s koruzo 45 tisoč hektarjev.

Žetev je bila za 18 odst. boljša kot leta 1937.

Rudarji so pridno kopali premog

Proizvodnja premoga je bila l. 1938. za preko 700 tisoč ton večja kot l. 1937.

Produkcija premoga v l. 1938. je znašala 5.74 milijonov ton, l. 1937. pa 5.03 milijonov ton. Proizvodnja premoga v l. 1938. prekaša proizvodnjo v l. 1929., ki je znašala 5.63 milijonov ton.

Rudarji so bili torej pridno na delu.

Židovskega vprašanja v Jugoslaviji ni

Tako je povedal dr. Stojadinović dopisniku »Petit Parisien«. Židov je v državi 80.000 in so enakopravni z drugimi državljani. Dokler bodo židi lojalni, ne bo izpremembe. Naša nova država ni bogata in se mora ogibati žrtev, ki jih ima že z Rusi dvajset let. Zato pa tudi ne more sprejemati novih beguncev.

Židovsko vprašanje v Jugoslaviji postaja samo za »Slovenca«. — Vzrok: jezen je na nje, kadar se spomni, da so njegovi najozji prijatelji bankirji posodili enemu samemu židu 65 milijonov dinarjev, toliko kolikor znaša celokupna vsota, ki je bila potrebna za sanacijo njemu ljubih slovenskih zadrug.

